

DOMOVINA

Oglasi:

Za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 80 vinarjev, uradni 1-20 K, poslano, posmrtnice in reklame 2 K. Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Upraviništvo „Domovine“ v Ljubljani, Sodna ulica 6.

Naročnina:

Za celo „Domovino“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Petkova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Predpustno ministrstvo.

Na katoliški pustni torek popoldne je dobil Stojan Protič nalog, da sestavi novo vlado. Ker se drži pravoslavnega koledarja, se mu ni mudilo, da bi še ta dan nastopil s svojo maškerado. Pač pa je to storil včeraj.

Clovek se mora čuditi, kaj je v Jugoslaviji vse mogoče. Zbere se skupaj skupina ljudi, ki nima nobenega zmisla za brezpozojno narodno ujedinjenje, zbere se skupina ljudi, ki je ne veže med seboj nič drugega kot sovraštvo proti narodni vladi in tej skupini se posreči na dvoru s pomočjo neke vrste generalitete izsiliti novo vlado za sebe.

Stojanova vlada je nekaj posebnega že po svojem programu. Kar je bilo med opozicijskimi spornega, vrgli so pod mizo in prepustili v rešitev parlamentu. Klerikalci so opustili vsako opozicijo proti rešitvi valutnega vprašanja ter se zadovoljili s prazno besedo, da se bo o stvari govorilo v parlamentu.

Nekaj posebno izrednega pa je slika, ki jo dobimo, ako si pogledamo posamezne osebe, ki bodo danes sedle na ministrske stolce. Prava rožica Protičevega kabineta je Halil beg Hraščina. On je šef bosanskih veleposetnikov (fevdalcev). Kot tak je zavzemal v parlamentu najostrejša stališča proti agrarni reformi. Ako se agrarna reforma lanske leto v parlamentu ni mogla rešiti, je tega kriv največ Hraščina, ki je pridobil proti agrarni reformi Protiča in druge. Pred 14 dnevi pa je postavljen Hraščina še v čisto novo luč. Predsednik mednarodne komisije za preiskavo vojnih zločinov v Srbiji, znani prijatelj Slovanov, prof. Reiss, je namreč zahteval izročitev Halil beg Hraščine, ki je bil avstrijski vojni avditor in je udeležen na hudodelski usmrtitvi 30 Srbov v Kragujevcu.

Druga rožica kabineta je dr. Fran Jankovič, ki je kot član kontrolne komisije za avstrijske državne dolge odobral avstrijske vojne dolge. Še par ni pred polomom je v brežiškem okraju klical: Živio Karl! 5. novembra, torej po polomu, je v komisiji še glasoval za avstrijsko vojno posojilo. To dejstvo je bilo v Parizu glavno orožje proti naši državi. Sklicujoč se na to so zahtevali, da prevzame Jugoslavija vojni dolg Avstrije. Danes je Jankovič jugoslovanski minister.

Tretja osebnost, ki se posebno odlikuje od drugih, je v kabinetu finančni minister Velizar Jankovič. V Parizu je javno izjavljal, da smatra nove kraje naše države za sovražno zemljo. Zavzemal je stališče, da mora Slovenija, Hrvatska in Bosna plačati Srbiji vojno odškodnino kakor Avstrija. Tudi je javno zastopal mnenje, da se mora zamenjati krono kakor 1:20. Za Ninčičem in Veljkovičem pride torej sedaj tretji finančni minister, ki nas bo lahko končno potegnili iz kože. Na pridobitev Velizarja so klerikalci lahko ponosni.

Nadaljnja „dika“ v kabinetu je general Branko Jankovič, član takozvane „bele roke“. On je glavni krivec nedolžnih žrtev, ki so bile v solunskem procesu po nedolžnem usmrčene.

Zanimiva oseba v ministrstvu je dr. Hanžek. Ne sicer po svojih posebnih zmožnostih, zanimivo pa je, da je še 12. januarja t.l. napisal v belovarskem listu „Hrvatka nezavisnost“ članek, da je republikanec in da je to edini program, ki ga more zastopati. Danes, 19. istega bo Hanžek

kot minister prisegel vdanost in zvestobo prestolu Karadžordževićev.

Slovenci bomo v novem ministrstvu jako slabo zastopani. Dr. Korošec razume na železnice ravno toliko, da loči prvi razred od tretjega. Roškar zna komaj pisati. Ust ne bo nikdar odprl v ministrskem svetu. Če jili bo pa odprl, ga ne bo nihče vpošteval. Roškar je za 300 odstotkov slabši kot je bli za ministra Gostinčar. Jankovič si je pečat molčečnosti pritisnil že na Dunaju. Namesto paderskih „žavb“ bo sedaj skrivnostno kuhal mazilo za vere.

Res, krasna vlada! Ljudje, ki so regentu svetovali imenovati to novo ministrstvo, si lahko čestitajo. Ponosni so lahko nanj vsi državljani od prvega do zadnjega!

SESTAVA NOVE VLADE.

Beograd, 20. febr. (Izvirno poročilo.) Včeraj zvečer je regent Aleksander podpisal ukaz o imenovanju nove vlade. Sestavljena je tako-le: Predsednik Stojan Protič, zunanje zadeve dr. Ante Trumbić, njegov namestnik je M. Spalajković, notranje zadeve Marko Trifković, finance Velizar Jankovič, trgovina in industrija Stojan Ribarac, železnice dr. Anton Korošec, pravosodstvo dr. Momčilo Ninčič, agrarna reforma dr. Hanžek, kmetijstvo Ivan Roškar, šume in rude Halil beg Hraščina, pošta, brzovav in telefon dr. Matko Drinković, javna dela (gradjevina) Joca Jovanović, socialna politika dr. Ivan Kernic, prehrana Makedonec Stanišić, vojske general Branko Jovanović, vere dr. Fran Jankovič.

NAŠE POROČILO OD VCERAJ.

Beograd, 19. febr. Kakor izvem, so opozicijski pridno na delu, da sestavijo izmed sebe vlado. Minister trgovine naj postane zloglasni Ninčič, ki je za časa lanskega ministrovanja uničil finance in zlasti temeljito zavozil valuto. Sedaj naj bi pokvaril še trgovino. Minister financ postane Velizar Jankovič, znan iz parlamenta po svoji umazani aferi z krfskim oljem. Gradjevina (javna dela) prevzame stari Kapetanović, ki je že imel to ministrstvo in se je odlikoval po polni nedelavnosti. Kandidat za notranje zadeve je Marko Trifković, ki je bil jeseni določen za ministrskega predsednika, v koalicijskem ministrstvu pa je bil minister pravde. Trifković je star gospod, ki ima navado, da aktov sploh ne rešuje, ali pa tako počasi, da zaspijajo v uradu skladanice nerešenih spisov. Zunanje posle naj bi vodil Spalajković. Dosedaj jih je vodil običajno ministrski predsednik namesto v Parizu navzočega zunanjega ministra Trumbića. Ali se namerava Trumbić tudi izstisniti iz kabineta, ta trenutek še ni znano. Ako Trumbić ostane, se bo s Spalajkovičem število ministrov zopet pomnožilo. Hrvatski Narodni klub kandidira za ministre dr. Drinkovića, dr. Surmina in dr. Polića. Drinković je bil v Narodnem vijeću minister vojne. Takrat je postal slaven, ker je bila „Drinkovičeva vojska“ nekaj posebnega. Po poklicu je Drinković zobar, ki se pa tudi v tej svoji stroki ne uveljavlja. Vseučiliški profesor dr. Surmin in dr. Polić sta sicer huda liberalca, kar pa očividno slovenske klerikalce prav nič ne moti, da sedejo skupaj k eni skledi. Slovenski klerikalci se za svoje kandidate še niso odločili. — „Politika“ piše, da ta vlada ne more ostati dalj časa na krmilu kot 14 dni.

VLADA LE ZA PAR TEDNOV.

Beograd, 20. febr. Regentov ukaz o imenovanju nove vlade je izšel včeraj ob 6. uri zvečer. Danes dopolne se vrši zaprisega novoimenovanih ministrov. Protič ima od regenta naročilo, da dela s parlamentom. Za delo v parlamentu pa so izgledi zelo slabi. Ninčič sam se je izjavil, da bo nova vlada kakih 14 dni vladala. Ako je regentu bilo na tem, da napravi zadnji poskus, predno razpusti parlament, potem ni dvoma, da se vlada dolgo držati ne more. V par tednih se mora izkazati, da je imela demokratska vlada prav, ki je predlagala razpust Narodnega predstavništva in takojšen razpis volitve. Tedaj bo tudi dognano, da so bile vse besede prejšnje opozicije le varanje javnosti in dvora.

16 ALI 20 KRON ZA EN DINAR.

Beograd, 19. febr. Kakor se čuje, je opozicija vendarle razpravljala tudi o valutnem vprašanju ter dosegla popoln sporazum med radikalci, klerikalci in Narodnim klubom. Ako bi opozicijski klub prevzel vlado, bi takoj sklenil ministrski svet ustavitev zamenjave kron za nove dinarske krone. Nekateri radikalci so sicer odsvetovali takemu sklepu, češ, da se je pojavilo na trgu toliko ponarejenih biljegovanih kron, da bi ustavitev zamenjave napravila strahovito škodo poselnikom kron, ki že danes ne vedo, ali imajo v rokah še pravi ali pa ponarejeni denar. Večji del radikalcev, ki ni z Veljkovičevo relacijo 1:4 zadovoljen, pa je takoj pristal na to, da se prepove nadaljnja zamenjava. Oni zastopajo mnenje, da bo v kratkem času število ponarejenih bankovcev še toliko naraslo, da bo vrednost krone popolnoma padla. Potem se bo lahko izpolnil Protičev idejal in zamenjalo 16 ali 20 kron za 1 dinar.

ZAMENJAVA DENARJA BO ŠLA NAPREJ.

Beograd, 20. febr. (Izvirno poročilo.) Zatrjuje se, da končno o valutnem vprašanju SLS. vendarle popolnoma odnehala. Stvar pride v parlament. Veljkovičev načrt se bo izvrševal dalje.

NOVA VLADA V LJUBLJANI.

Deželni predsednik dr. Žerjav je novi vladi ponovil svojo demisijsko. Za predsednika kandidira zopet dr. Brejc. Kot kandidatje za poverjenike se imenujejo Bogumil Remec, dr. Verstovšek, Golia in dr. Mohorič. Demokratje in socialisti ne vstopijo v vlado. Vojni hujskaci in razdiralci jugoslovanskega ujedinjenja naj sedaj sami pokažejo kaj znajo. Hiteti pa morajo strašno, ker čas jim je le kratko odmerjen.

ZADNJI SKLEPI DEMOKRATSKE VLADE.

Beograd, 20. febr. (Izvirno poročilo.) Demokratska vlada je v svoji zadnji seji odobrila kredit 30 milijonov kron za izvedbo ubožne akcije v prehrani.

V UREDNIŠTVU „SLOVENCA“, „VEČERNEGA LISTA“, „DOMOLJUBA“ IN DRUGIH KLERIKALNIH LISTOV SEDI KOT NADZORNIK IN CENZOR POSEBEN ZAPNIK SKOFIJSKEGA ORDINARIJATA. ZATO JE ZA VSE LAŽI, NEPOSTENOSTI IN LOPOVSČINE V TEH LISTIH ODGOVOREN PRED BOGOM IN LJUDMI LJUBLJANSKI SKOF ANTON BONAVENTURA.

Za tako delo je samo še korobač!

Vsem so v spominu poletni in jesenski dnevi lanskega leta. Narodno predstavništvo je bilo zbrano, a za delo ni bilo sposobno. Radikalci in klerikalci so onemogočali redno delovanje s tem, da niso hoteli hoditi k sejam. Takrat je prirejala SLS, shode, na katerih so zahtevali takojšnje volitve v državni zbor. Vsled neresnosti in nedelavnosti Narodnega predstavništva je nato demokratska vlada odgodila Narodno predstavništvo in sedaj predlagala regentu, da naj se isto razpusti ter takoj razpiše volitve.

Isti hujskači, ki so agitirali novembra meseca za nove volitve, pa so se sedaj volitvam uprli in zahtevajo, naj zopet zboruje Narodno predstavništvo. Najboljši dokaz, da SLS ni nikdar imela resne volje, dati ljudem priliko, da stopijo na volišče, najboljši dokaz, da se SLS boji volitev. Gospodje so se sami postavili za poslance, nočejo se umakniti pravim ljudskim zastopnikom in si hočejo podaljšati mandate, ki so bili le nekaj časa opravičeni. Kako krčevito se drže svojih poslanskih mest, je razvidno iz programa, ki ga je takozvani opozicijski blok postavil za zopetno sklicanje parlamenta. „Slovenec“ poroča iz Beograda, da je sklenil opozicijski blok, reševati in rešiti še v sedanjem Narodnem predstavništvu volilni red, načrt ustave, kredite, proračun, vprašanje Narodne banke, mirovne pogodbe, popravilo občinskega volilnega reda in „druge stvari“. Vsak človek ve v Jugoslaviji, da takega dela ne zmore ta parlament niti v dveh letih, kaj šele preje. Od marca lanskega leta pa do jeseni je bilo v parlamentu sprejetih le par malenkostnih zakonskih načrtov in proračun (za dva meseca). To delo pa je bilo izvršeno takrat, ko je bilo Narodno predstavništvo še složno in ko smo imeli koalicijsko vladu, v kateri so bili razen socialistov in Narodnega kluba zastopniki vseh drugih parlamentarnih skupin. Odkar je Protić razbil koalicijo, ni bilo več mogoče v parlamentu delati.

Ako prihaja sedaj opozicija s tako velikim programom za novo zasedanje parlamenta, je

jasno, da ima namen življenje Narodnemu predstavništvu še neznansko podaljšati ter s tem zavleči nove volitve. To njihovo predrznost si moremo razlagati le na ta način, da grešijo na račun zaslepljenosti svojih pristavev. S tem, da zavlačujejo volitve, se pa podaljšuje tudi nezno politično in gospodarsko stanje v državi, kateremu lahko naredi konec edinole nov, od naroda izvoljen parlament. Le pomislimo, kakšno škoda se dela ljudstvu in državi že samo zaradi tega, da se ponavljajo neprestane krize v vladi! Klerikalci zabavljajo čez demokratsko vladu, da ni tega in tega storila. Kako pa naj ministri delajo v svojih uradih, če morajo neprestano reševati krize. V jeseni so izgubili s krizo in zaradi klerikalno-radikalnih škandalov, ki so jih delali v parlamentu in izven njega, skoraj tri mesece. Sedaj se vleče nova kriza že dalj kot od začetka tega meseca naprej. Take krize vzamejo ministrom prav ves čas, ker se morajo neprestano vršiti konference, sestanki in avdijence in to samo zaradi krize. Kakor hitro je kriza na obzoru, tudi odpove uradništvo in ves državni aparat. Posledice kriz čutimo vsak na svoji koži vsak dan.

Bolj ko premišljujemo nastopanje opozicije v Beogradu, bolj se nam vsiljuje misel, da si ljudje v tej družbi prizadevajo, kako bi oslabili in uničili državo.

Vsi smo se veselili Jugoslavije, vsi smo si želeli skoraj urejenih razmer. Sedaj pa vidimo, da smo se vrezali. Značilno je, da so ravno tisti ljudje, ki so bili pri nas najvdanejši hlapci Habsburgovcev, sedaj zopet na delu, da delajo proti naši novi državi, četudi na drug način, kakor so delali v Avstriji proti svojemu narodu. Ako smo kaj vredni in ako je v nas količjak močnatosti, dolgo več tega početja gledati ne moremo. Za ljudi, ki onemogočujejo miren razvoj države in ki na vse kriplje delajo proti temu, da bi se skoraj vršile volitve, ni drugega sredstva kakor samo še korobač. Z gorjačo v roki bo treba razgnati te škodljivce naroda!

Zboljšanje našega položaja v jadranskem sporu.

Naš položaj v jadranskem sporu se je vidno zboljšal. Zahvaliti se imamo zato našemu edinemu prijatelju med zavezniki, predsedniku severnoameriških združenih držav Wilsonu, ki je dvignil svoj mogočni glas za nas in s tem našim sovražnikom — zaprl usta.

V Italiji je vse zbegano — skupaj z vladu, ki ne ve, kaj bi storila. Francija in Anglija sta vezani, ker sta podpisali londonski pakt in nočeta svojih podpisov zatajiti, četudi bi to morda radi storili, ker javnost se v Parizu in Londonu odvrča od Italije. Sicer pa Italija nič muma od tega, da sta Francija in Anglija vezani, ker brez Amerike niti mi-liti ni na to, da bi si Italija upala uveljaviti londonski pakt, posebno ker uveljavljanje londonskega pakta — kakor smo že pisali — niti ne odgovarja italijanskim koristim.

Italijani so izgubili glave in — psujejo Wilsona, kakor bi mislili mogoče premagati ga s tem, pa si bodo samo še bolj škodili. Posebno še jezi Italijane, da tudi francoska in angleška javnost začnejo uvidevati, da je italijansko stališče krivično. Londonski list „Times“ piše, da je Wilsonovo stališče v bistvu popolnoma pravilno. Dalje naglašata ta list, da je sodelovanje Amerike pri reševanju evropskih vprašanj želeli v največjem interesu Evrope in vsega človeštva.

Italijanski ministri ki svet že računa s tem, da se bodo morale zaradi Wilsonovega nastopa Italija, Francija in Anglija domeniti glede novega kompromisa v jadranskem vprašanju. Italijani so tako zmešani, da hoče ministrski predednik Nitti potovati celo v Beograd, da bi se dogovoril z našo vladu glede — trgovinske pogodbe!

Mi pa ne olnemo, ker razmere res niso take, da bi nas silile k odnehanju. Nasprotno, položaj se je za nas tako bistveno izpremenil na boljše, da bi bilo vsako odnehanje enako izdajstvu!

Wilsonova črta tudi ni pravična za nas, ker izgubimo po njej Trst in Gorico. Ampak Reka bo naša in Dalmacija, svobodno bomo dihali na jadranskem morju, svobodno razvijali našo pomorsko trgovino, ako dobimo mejo, ki jo predlaga Wilson. In ko bomo močni dovolj, bomo

dobili tudi pravično mejo in naša država bo segala do tam, kjer se preneha govoriti naš jezik!

Zato nobenih novih kompromisov, nobenih popuščanj. Močna Amerika, od katere je Italija popolnoma odvisna, je na naši strani in kakor se vidi, na naši strani z vsem poudarkom in vso odločnostjo. Italija je vsa iz sebe, vsa prestrašena in ne ve, kaj bi začela. Za nas vzroka dovolj, da se ne uklonimo, da od naših zahtev ne odnehamo niti za las.

Ministrsko krizo je opozicija izzvala pri nas resnično v najneprimernejšem trenutku. Sedaj, ko bi morali pokazati vso našo moč in vso našo odločnost, cepamo sile v brezplodnih krizah. Tudi to bodo poizkušali izrabiti Italijani proti nam, ampak proti sebi nas bodo naši Italijani složne. Vsako našo vladu, ki bi hotela odnehanje, odnese vihar narodovega gorenja!

Naša stvar že dolgo ni stala tako dobro, tako povoljno, kot ravno sedaj in od nas samih, od naše neupogljivosti in odločnosti je odvisno, kako bo vprašanje naših zapadnih mej rešeno. Končna rešitev takointako šele pride pozneje, ko bo pravi čas za to!

Dopisi.

V št. Janžu na Dolenjskem so hoteli napraviti „gospodje“ cerkev za srednjeveški pranger. Ene-mu izmed njih se je rodila v glavi nesrečna misel, da naj bi se brala raz leca imena onih šolarjev, ki ne prihajajo ob nedeljah in praznikih v cerkev ali pa h krščanskemu nauku, pa naj si bo iz kakršnegakoli vzroka. S tem naj bi bil pranger postavljen. Zaenkrat naj bi bili na ta način izpostavljeni javnemu zasmehu le šolarji in njih starši, kasneje bi prišli mogoče tudi ostali na vrsto. Pri šolarjih je poizkusil svojo srečo tamošnji g. kaplan in jih čital neko nedeljo raz leco. Seveda takega javnega sramotenja in žaljenja ne bi dopustili niti culukafri, zato je nastopil pravno pot proti g. kaplanu tudi oče s prižnice objavljenega učenca, češ, da takega sramotenja ne dopusti in je žaljivo. Pri glavni razpravi je dosegel zagovornik čistožnega g. kapla-

na višek zagovora s predlogom, da naj se da obtožencu prisega. G. kaplan je namreč dosledno vztrajal na trditvi, da imenovanega učenca ni klical, dasiravno je šest prič s prisego potrdilo, da so natančno to čule. Pristojno sodišče je umevno spoznalo tako početje kot protipostavno in žaljivo in je g. kaplana obsedilo.

Iz Trebelnega. Da ne bo treba „Domoljubu“ še nadalje poročati laži vsaj iz našega kraja, izjavljamo resnici na ljubo o naših zamožanih razmerah sledeče: V občini je vsakomur znano, da je nastala ona objava Grudnika in Špolarja vsled izdajstva dveh neznačajnih mož, Nadu in Nahtigal, iz lastne stranke. Kaplanove besede so jih premotile, da sta iz dobičkazelnosti po dolgih letih prešla v njegov tabor. Neverjetno, toda resnično. Ali ker sta mu z ono objavo „Janeza“ že odslužila, smeta pričakovati celo milostnega odpusta. Med dvema stoloma ni varno sedeti. Znano je tudi, da ona objava ne bi bila nikdar podpisana, ako bi bil Grudnik vedel, da katoliški duhovnik, tudi ako pred pričami obljubi, da bo predloženo objavo skrajšal in sestavil tako, da ne bo isti veljal za lažnjivca in obrekljivca; tega ne sori, kar mu je bilo predobro znano, kakor tudi, da je prevzel Špolar vso odgovornost, in da so se njegovi ljudje največ trudili za poravnavo. Da „Dolenec“ resnico sedaj tako zaviha, so vzrok menda bližajoče se volitve, toda v kraju ne more s tem Grudniku škodovati, dasi je bil pripravljen za spravo, seveda častno. Doma je vse jasno ali tudi v javnost bo posvetilo žarko solnce, saj to obrekovanje mora Grudnik prenesti le, ker je zaupnik „Samostojnih“ in ne „Samostojnej“ kakor je „Dolenec“ pomotoma poročal. Torej česenjski shod je šele sedaj na vrsti, ali spomina je pač kratkega, da ga je tako opisal. G. Zupančič je bil od nas lepo sprejet in je častno odšel, pač pa je bil kaplan prisiljen, s svojimi par kimovci in hlapci shod sramotno zapustiti, čeprav je imel revolver pri sebi, kar je že splošno znano. Nadučitelj mu je ugovarjal samo, ko je tako lagal o ogromnih učiteljskih plačah. Da hoče g. Zupančič res sprejeti čast očeta SKS., tedaj ga kot takega prisrčno pozdravljamo, a „Dolenec“ za lepo misel — hvala! Od našega zadnjega shoda je pa moral kaplan kaj hitro in ves oblaten bežati; ni ga mogel razbiti, dasi se je z obema zvonovoma pri vseh odprtih linah vabilo ljudi k pravemu spoznanju. G. Majcen je dovršil kljub vsem zaprekam svoje delo mojstrsko. Ali moreta tedaj Grudnik in Špolar jemati veljavo in vpliv duhovniku, kateremu nobena zvijača ni pregrda, da doseže svoj namen, naj sodi javnost in nastane veliko vprašanje, kdo je pri ras pravi zapeljivec ljudstva. Kako razpravlja ta šusteršičijanec pri nas „učni načrt, sokolstvo, napredno časopisje, domoljubje in druge razmere“, vedo pač tisti, ki ga poslušajo. Ali ni je pomoči pred njegovo zlobnostjo, zakaj vsaka priča podleže njegovej zvijačnosti in se boji maščevanja, a svojim predstojnikom je najboljši agitator za klerikalno nadvlado. Umevno, da se prav zato ne moreo ljudje oprostiti težke more, ki ga pro-vzroča oblastno in zloglasno delovanje „Dolenca“, dasi so razumnejši to že poizkušali, seveda brez uspeha. No, ali častno pa vendar ni, ako se pri nas vsakemu bolj verjame kot onemu, ki bi moral biti predstavitelj resnice in pravice; in, ali je potem kaj čudnega, ako se v sedanjih časih toliko vpije „da vera peša“. — **Drugi Dolenjec.**

Iz Krašnje. Pri nas se je vtaknil v občinske volitve neki človek, ki ima take grehe na duši, kakršnih nima v celem okraju noben. Poštenemu človeku se gabi in stidi tak značaj, zato se čudijo ljudje, kako se more dobiti pošten človek, ki mu kaj verjame. Pred vsakimi volitvami se je hvalil in zmagoval, ko so pa prišle volitve, je padel skozi luknjo. Ko se je leta 1914. začela vojka, je bil on tisti denuncijant, ki je pisal ovadbe na orožnike in vojno sodišče. Spravil je tri ljudi v ječo in na grad. Pa bi jih rad še več, samo ni šlo več, ker so se njegove „ančajge“ izkazale kot lažnive in lumparske izmišljotine. Takrat je okrog poizvedoval za pričami, kakor sedaj lovi podpise za volitve. Takrat je bilo ljudi sram, da bi bili njegovi rablji in pomagači, ki bi spravljali nedolžne ljudi v ječo in celo v smrt, danes so pa nekateri taki, ki so pozabili na vse te lumparije in hodijo k njemu žganje lizat in jih ni sram takega ovaduha. On pravi, da dela za kmečko stranko, da bi mu kmečke to verjeli. Vsak pa lahko vidi, da on dela za stano tistih ljudi, to je klerikalcev, ki so upili leta 1914. „živio vojska“. Tudi ta junak je bil takrat ves

navdušen za vojsko in je s „Slovincem“ v roki oznanjeval avstrijske zmage, ravnotako, kakor sedaj oznanjuje svojo volilno zmago. Tisti pa, ki so nas hoteli spraviti na „gavge“ smo pa vedeli, kakšen bo konec in tudi sedaj vemo, kakšen bo konec volitve. Tisti, ki ste trpeli pri vojaki in gledali velikokrat smrti v oči, pomislite, da so imeli take vrste črni piči željo, da bi vas ne bilo več domov. Bali so se vas, ko pridete domov, mi smo se pa veselili vaše vrnitve, ker smo vas slišali govoriti, kadar ste prišli na dopust, da vas pri volitvah ne bodo „živio-vojskarji“ za nos vlekli. Če bi se izpolnile želje klerikalcev, bi danes vsi ležali pobiti na Ruskem, Poljskem in drugod. Zato pa je vsak izdajalec poštene naše svobodne želje, ki hoče, da klerikalci ne dobe ne v občini in ne v državi več vajete v roke. Gorje, če bi jih dobili! Danes vse preklinja sedanje razmere. Pa kdo je temu kriv? Mar tisti, ki smo ljudem vedno skušali dopovedati, da jo bodo klerikalci zavozili v jarek? Ali smo mi krivi vojske, ki nam je zapustila vso to nesrečo, ki jo sedaj poskušamo? Mi in naši časopisi (vsak jih lahko dobi iz leta 1914.) smo rekli, da ni treba vojske zaradi dveh oseb, ki so ju ustrelili v Sarajevu. Klerikalci so pa vpili: maščevanje, maščevanje! Danes pa bridko čutimo to maščevanje. In vsi tisti, ki so vpili: „vojska mora biti!“, kje so? Večina se jih je potuhnila in se kažejo sedaj drugačne. Pa jim ni nič verjeti! To so pobeljeni grobovi! Na skrivnem žele nazaj tiste čase, da bi zopet občine in državo vladali. Bog nas varuj takih ljudi — pa sami se jih moramo tudi varovati. „Živio vojska“ so vpili, sedaj pa nagovarjajo volilce naj jih volijo. V svojo lastno skledo pljune vsak, kdor jih samo posluša. Mi nimamo nobenega strahu, da bi ti ljudski zapeljivci zmagali, ker vidimo povsod okrog, da imajo volilci že pripravljene svinčnike, da bodo na glasovnice napisali take kandidate, ki niso klicali „živio vojska“.

Kmetijstvo, trgovina in industrija.

g. Našim kmetovalcem. Minula jesen ni bila povoljna za sejanje. Zaradi tega je ostala znatna površina zemlje, zlasti v naših južnih pokrajinah, neposejana. Ker je v največjem interesu države, kakor tudi vsakega poedinega državljanca, da pridemo do kar najvišjega žitnega donosa v tem letu, pozivlje ministristvo za prehrano in obnov dežel vsa oblastva, vse kmetijske organizacije in lastnike zemljišč, da zastavijo vse sile, da se zemlja zaseje kar največ za jarim žitom in tako nadomesti, kar se je zamudilo v minuli jeseni. Ministristvo hoče dobaviti iz aktivnih pokrajin potrebno množino semenskega žita. Žitni zavod bo izvedel dovoz tega žita in ga izročil Slovenski kmetijski družbi, da ga razdeli med kmetovalce. Naročila za semensko žito naj se tedaj pošiljajo Slovenski kmetijski družbi v Ljubljani.

g. Prepovedan izvoz iz Bosne. Ministristvo za prehrano je zabranilo izvažati iz Bosne kralno živino, žito, koruzo, moko, fižol in krompir vse do konca pomladne žetve. To je zato, ker ljudstvo v Bosni strada, tihotapci pa prodajajo živila — Italijanom, torej tako nekako, kot pri nas.

g. Obdavčenje kinematografov. Država rabi denarja in ker služijo kinematografi samo zabavi, bodo primerno obdavčeni, tako, da bo od zabave tudi država imela svojo korist. Obdavčenje kinematografov princse državi lepe zneske.

g. Jugoslovanska krona je vredna na Dunaju 1 krono 50 vinarjev do 1 krono 60 vinarjev v avstrijskih kronah.

g. Drag češki sladkor. Tvrdka Radomović v Osijeku je dobila kot kompenzacijo za naše blago 20 vagonov češkega sladkorja, ki bo veljal 54 K kilogram. Se bo pač moralo resno misliti na proizvajanje sladkorja doma, edino na ta način pridemo do sladkorja po primernih cenah, ker iz inozemstva ga ne bomo dobivali poceni.

g. Praktični Čehi. Čehoslovski legionarji, ki se vračajo iz daljnega vzhoda v domovino, ne prihajajo prazni, temveč dovažajo s seboj najrazličnejše potrebsčine. Samo zadnje dni je prišlo v Trst raznega blaga za Čehoslovaško v vrednosti 75 milijonov kron. Tržaška luka, v kateri pravzaprav nobenega dela ni, je zaposlena samo v toliko, v kolikor se je poslužujejo Čehoslovaki za svoj izvoz in uvoz.

g. Madžarji stradajo. To se malo čudno sliši, ker smo navajeni iz vojnih časov, da so Madžarji imeli vsega tudi takrat, ko je bilo pri nas in po drugih delih Avstrije popolno pomanjkanje vsega. Zdaj morajo Madžarji, ki so se za časa vojne

norčevali iz nas, sami stradati, ker so morali najrodovitnejše svoje kraje odstopiti nam in Rumunom in mi tudi preživljamo zdaj Madžarje; Rumuni jim pošiljajo 40 do 60 vagonov živil na dan, iz naše države pa tudi dobivajo živila, ali samo dotlej, dokler se na naših mejah mirno zadržijo, kakor hitro bi nas pa zopet začeli vznemirjati, pa zapremo mejo.

Politične vesti.

p. Radikalcem ne zaupamo. Vprašanje naše zapadne meje še ni rešeno in tudi ne bo še tako kmalu, ker nekaj časa rabi tudi Italija, da se spametuje. Proti Ameriki Italija ne more iti, Amerika pa ne dovoljuje nasilja in za nas je najbolje počakati, da se Italija spametuje, ker dolgo ona takointako ne vzdrži, ker jo sedanje negotovo stanje preveč stane in ker je na vsak način navezana na gospodarsko pomoč iz Amerike. Dosedanja naša vlada, ki je imela vedno pred očmi interese celokupnega jugoslovanskega naroda, bi tudi dalje zasledovala edino pravilno politiko čakanja in uspeh bi nam bil zagotovljen. Ali moremo to pričakovati tudi od vlade, ki bi bila sestavljena iz opozicije? Ali moremo zaupati tudi vladi, v kateri bi imeli prvo, glavno in odločilno besedo Pašičevi in Protičevi radikalci? Ne! Ti ljudje so pokazali že dovolj volje, da bi pred Italijo brez vsake potrebe cenehali in bati se je resno, da bomo opeharjeni na naši zapadni meji, ako bodo ti ljudje odločevali. Naši klerikalci podpirajo radikalce in gredo za njimi skozi drn in strn, ker hočejo priti na vsak način skupaj z njimi na vlado in se nič ne brigajo za to, da s podpiranjem Pašičevih in Protičevih radikalcev ogrožajo pravično rešitev našega mejnega vprašanja na zapadu. Ako pride opozicija na vlado in zavozji v tem naši najtežjem in najvažnejšem, v tem našem življenjskem vprašanju, bodo zato odgovorni tudi naši klerikalci, ki se združujejo iz same vladateljnosti z ljudmi in strankami, ki so pripravljene žrtvovati naše kraje požrešni Italiji. Demokrati v celi državi so prežeti misli narodnega jedinstva in ne bodo odnehali. Radikalcem je misel narodnega jedinstva deloma popolnoma tuja in taki stranki mi ne moremo zaupati, da bo dovolj odločna v brambi naših pravic.

p. Ne boste se oprali! Klerikalcem je silno neprijetna njihova avstrijska preteklost. Radi bi se oprali na vsak način in v to svrhu izdajajo celo anonimne knjižice, v katerih poizkušajo dokazati, da oni niso čisto nič krivi na izbruhu svetovne vojne itd. Oni bi hoteli, da bi ljudstvo mislilo, da je zakrivil vojno pokojni cesar Franc Jožef, ki je podpisal oni nesprejemljivi ultimatum Srbiji. V tem imajo prav, Franc Jožef je veliko zakrivil, to vsi dobro vemo, ali kdo mu je dal pogum, da je podpisal oni ultimatum, kdo je prvi zahteval vojno? Ali niso to bili naši klerikalci, ki so se dne 5. julija 1914. zbrali v dvorani ljubljanskega „Uniona“ in so dr. Šusteršiču tako navdušeno ploskali, ko je ta pozival na vojno, da so jih roke bolele? To so bili klerikalni poslanci in duhovniki, ki niso šli na vojno, temveč so lepo doma ostali, na vojno so pa poslali slovensko ljudstvo, pa ne na vojno za lastno svobodo, temveč v klavnico za Habsburžane in Nemce. Nikdar se klerikalci ne bodo oprali od tega greha, ker to so dejstva, ki jih ne morejo zatajiti, ker so javna. In ravno oni ljudje, ki so našo ljudstvo hujskali na vojno proti Srbom in Rusom, vodijo tudi danes klerikalno stranko! Kaj more klerikalcem pomagati, ako so se znebili Šusteršiča, ko pa stranko še danes vodijo ljudje, ki so dne 5. julija 1914. skrbno s Šusteršičem prvi napovedali vojno in s tem dali pogum ministrom in cesarju, ki si gotovo ne bi upali vojne začeti, ko bi vedeli, da so ravno Jugoslovenci proti vojni? Na klerikalcih leži kri slovenskega ljudstva, prelita za krivico in proti pravici in od te krvi se klerikalci nikdar ne bodo oprali. Ta kri leži v prvi vrsti na naši duhovščini, ki je najbolj hujskala na vojno!

p. Razmere v Avstriji postajajo od dne do dne slabše in nobenega upanja ni, da bi se v doglednem času zboljšale vsaj toliko, da bi se vsaj za silo dalo izhajati. Denar je izgubil vsako vrednost, ker stroški so veliki in vlada si ne more drugače pomagati, kakor s tem, da tiska vedno in vedno nove bankovce, ki so zaradi tega vsak dan manj vredni, ker kovinaste podlage nimajo čisto nobene, gospodarska moč države je pa tudi pod ničlo. Črne dneve preživlja Avstrija in ni čuda, da se je začelo gibanje, ki stremi za tem, da se naproši antanto, da bi upravo

države prevzeli Jugoslavija in Čehoslovaška, ki bi edino mogli napraviti red. Zlasti močno je to gibanje med avstrijskim ženstvom, ki je sestavilo nekaj odbor in sedaj se pobirajo podpisi na spomenico, ki jo misli odbor poslati zaveznikom v Pariz, ali pa izročiti diplomatičnim zastopstvom zaveznikov na Dunaju in v kateri spomenici se predlaga, da bi avstrijske dežele zasedli Jugoslovani in Čehoslovaki. V celi Avstriji je malo ljudi, ki bi še verovali v možnost, da bi Avstrija mogla obstojati kot samostojna država. Po našem mnenju niti govora ne more biti o tem, da bi se Jugoslavija mešala v avstrijske zadeve. Avstrija naj se združi z Nemčijo, kar se gotovo tudi zgodi, ko antanta sprevidi, da je samostojna Avstrija nestvor, ki ne more ne živeti in ne umreti. Ali bo morala antanta spremeniti svoj sklep, po katerem se Avstrija ne sme združiti z Nemčijo, kar bi bilo najnaravnejše, ali bo pa morala ona skrbeti za njeno prehrano.

Novosti.

n. Zbor zaupnikov JDS. se vrši v nedeljo dne 29. februarja t. l. v Mestnem domu v Ljubljani. Začetek ob 10. uri dopoldne. Spored: 1.) Politični položaj s posebnim ozirom na krizo v beograjski in ljubljanski vladi. Poroča dr. Gregor Zerjav. 2.) Enotna demokratska stranka. Poroča dr. Vekoslav Kukovec. 3.) Raznoterosti.

n. Čudne razmere vladajo v Mariboru in na naši severni meji sploh. Socijalni demokrati so vsi nemškutarskega duha in menda nimajo drugih skrbi kot agitacije proti državi. Ali se tem nemškutarskim socijalistom, ki tako sovražijo Jugoslavijo, ne bi mogli izdati potni listi v Avstrijo, da bi šli tudi s svojimi žledci tja, kamor jih vlečejo njih srca? Morda bi to pomagalo. Vsekakor se pa mora na naši severni meji nekaj ukreniti, da se postavijo nemškutarstvu gotove meje, ker nikjer na svetu se ne more tako očitno in nemoteno agitirati proti lastni državi, kakor se to dela na naši severni meji.

n. Slovenske šole v Gorici. Do sedaj niso hoteli otvoriti Italijani v goriškem mestu niti ene slovenske šole, ker da je mesto popolnoma italijansko. Sedaj so se pa vendarle vdali in otvorili na eni izmed italijanskih šol slovenske vzporednice. Pravijo, da je to samo začasna odredba in da se ustanovi pozneje posebna slovenska ljudska šola.

n. Umestna prepoved. Deželna vlada je prepovedala do Velike noči vse plesne. Bilo bi zelo dobro in koristno, tudi v bodoče to razvado omejiti, ali jo pa primerno obdavičiti. Časi so težki, revežev je dosti, ki komaj izhajajo in ne morejo misliti na to, da bi zapravljali denar na plesnih prireditvah, in pravično bi bilo, da oni, ki imajo toliko denarja, da ga lahko zapravljajo na plesih, plačajo za ta luksuz državni blagajni čim več, da bodo reveži razbremenjeni.

n. Posledica Wilsonovega nastopa. Predno je Wilson tako odločno stopil na našo stran, se je na Reki plačevalo za en ameriški dolar samo 13 lir, sedaj, ko se je Wilson izjavil tako odločno za nas, se pa plačuje za dolar že 27 lir! Kakor se vidi, Italijani sami na verujejo več v svojo zmago, ker sicer bi bolj zaupali svojemu denariu.

n. Lep uspeh slovenskega koncerta v Beogradu. Kvartet profesorja Kozine je priredil v Beogradu troje koncertov, katerih program je obsegal skupno nad 66 različnih slovenskih pesmi, deloma umetnih, deloma ponarodelih in koroških narodnih. Koncertom so prisostvovali tudi člani ameriške, francoske in angleške misije. Dopisnik londonskega lista „Morning Post“ je izrazil željo, da bi se slišala slovenska pesem čim prej tudi v Londonu. Koncerti so uspeli naravnost sijajno.

n. Proti tujemu kapitalu. Društvo jugoslovanskih tehnikov v Pragi je izdalo proglas o porabi naših vodnih sil, v katerem odločno protestira proti temu, da bi se dajalo tujim kapitalistom koncesije za izkoriščevanje naših vodnih sil. Popolnoma pravilno stališče: mi moramo gledati, da vpliv tujega kapitala na naše gospodarstvo omejimo na najmanjšo mero in da naša prirodna bogastva, kakor tudi vodne sile izkoriščamo v prvi vrsti sami, da dobiček ostane v domovini, ne pa, da ga nosijo tuji kapitalisti v tujino.

n. Za 600 milijonov kron so že zamenjali v samem Beogradu v nove dinarsko-kronske novčanice. Pri nas se v prometu novih novčanic sko-

raj niti ne vidi še, ker ljudje odlašajo z zamenjavo do zadnjega in ne mislijo na to, da čim prej se zamenjava izvrši, tem boljše je, ker razni avstrijski ponarejalci ravno sedaj delajo noč in dan, da bi vtihotapili k nam čim več ponarejanega denarja, dobro vedo, da našega denarja ne bodo mogli tako lahko ponarejati. Posebno tisočake naj ljudje takoj zamenjajo, pri sprejemanju kolikanih tisočakov naj bodo pa nad vse previdni.

n. To so prostovoljci! Kakor smo že poročali, zapuščajo d'Annunzija na Reki njegovi vojaki in ker pustolovec ne more biti brez vojakov, je začel mobilizirati reške Italijane. Ker pa to ne izgleda lepo, pravi, da zbira samo prostovoljce, amak v plakatih, s katerimi vabi te „prostovoljce“ k naboru, žuga onim, ki ne bi prišli, z globo 2000 lir, ali pa s triletnim zaporom! Sicer pa tudi ti nasilno rekrutirani „prostovoljci“ ne marajo d'Annunzija in bežijo trumoma v Jugoslavijo.

n. Ti pa znajo! Ko že nobenih drugih argumentov nimajo Madžarji za svoje blažne zahteve, se sklicujejo sedaj na to, da muoge reke, ki izvirajo v sosednjih državah, tečejo pa potem po Ogrskem, pomenijo za Madžarsko veliko nevarnost, ker ako jih sosednje države ne bodo regulirale, lahko — preplavijo in uničijo Madžarsko! Sedaj bomo morali zahtevati Jugoslavoani še velik del nemškega Štajerskega, celo labudsko dolino na Koroškem, vso zapadno Koroško in še del Tirolskega, ker tam izvirajo reke Mura, Labodnica in Drava. Še več: ker Donava, ki teče po našem ozemlju, prihaja iz Madžarskega in iz Avstrije, lahko zahtevamo Budimpešto, Dunaj, Linc itd., da nas Donava s svojimi poplavi ne uniči. Na slabih nogah stojijo madžarske zahteve, ako se jih mora na tak način podkrepjevati.

n. Banatski Švabi, ki so se naselili na našem ozemlju v teku stoletij, niso skromni. Dokler so živeli pod madžarsko vladjo, se niti slišalo ni nič od njih, v Jugoslaviji pa zahtevajo za sebe popolno enakopravnost v šoli, uradih in vseh področjih javnega življenja. To bi se — po njihovem mnenju — najlojše storilo tako, da bi se jim dala popolna samouprava. Samo tega ti brihtni Švabi niso povedali, kako bi jim dali samoupravo, ko pa oni niti ne živijo skupno, temveč pomešani s Srbi. Pa vendar ne mislijo, da bomo njim na ljubo žrtvovali Jugoslavo, ki živijo med njimi? Nemec je pač tak, nikdar sit in njim bi se tudi to zdelo čisto naravno. Sicer se hvalijo banatski Švabi v „Cillier Zeitung“, da take svobode, kot jo uživajo v Jugoslaviji, še nikdar niso poznali, ampak zadovoljni navzlic temu še vedno niso in kmalu bodo zahtevali kar celo deželo za sebe, kar v resnici že delajo, ker zahteva po samoupravi je zahteva po posebni deželi.

n. Poučno predavanje o ženski domači obrti. V nedeljo dne 22. t. m. ob 15. uri se vrši na Turjaškem trgu št. 3, to je v poslopju Kmetijske družbe, v II. nadstropju, poučno predavanje o ženski domači obrti v Sloveniji in o nalogi osrednjega zavoda za žensko domačo obrt v Ljubljani. Predaval bo g. Ivan Vogelnik, nadzornik čipkarskih šol na Slovenskem. K temu predavanju se uljudno vabijo žene in dekleta.

n. Štiridesetletnica „Ljubljanskega Zvona“. „Ljubljanski Zvon“ slavi letos redek literaren jubilej: štiridesetletnico svojega delovanja. Njegova zgodovina je obenem zgodovina slovenskega slovstva in našega kulturnega napredka v tej dobi, zakaj od svojega početka, pa do današnjih dni je „Ljubljanski Zvon“ določeval smer na-

šemu slovstvu, deloma s svojimi poezijami in leposlovjem, deloma s svojo kritiko. Njegovi trudniki so naši najboljši prirovedniki, pesniki, kritiki; iz njega je vzniknila naša moderna. Pomlajal se je od generacije do generacije z novimi, svežimi močmi; zato je ostal njegov duh čil in življenska moč mu sedaj ni nič manjša, kakor je bila v prvih njegovih letih. V jubilejnem letošnjem letniku bodo sodelovali naši najboljši pesniki in pisatelji. Glavni pripovedni spis, ki bo začel izhajati že v prvi številki, bo dr. Sorlijev roman „Gospa Silvija“, ki je zajet iz modernega življenja. Visoko kroniko, katera je vzbudila v preteklem letniku toliko zanimanja in pritrjevanja, bo pisatelj nadaljeval. Da se bo mogel „Ljubljanski Zvon“ v dosednji smeri razvijati in spopolnjevati, zato potrebuje čim več naročnikov. Založništvo vabi vsled tega vse ljubitelje slovenskega leposlovja, da pristopijo v vrsto „Zvonovih“ naročnikov. Vsled podvojenih stroškov za papir in honorarje, je založništvo primorano povišati celoletno naročnino na K 70, oziroma pololetno na K 35 in četrtletno na K 17,50. Dosedanje naročnike, kateri bodo listu brez dvoma ostali zvesti tudi naprej, prosi založništvo, da pridobivajo nove naročnike. „Ljubljanski Zvon“ se naroča pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Sodna ulica št. 6.

n. Podraženje tobaka. Monopolska uprava je v sporazumu s finančnim ministrstvom odredila, da se povišajo cene tobaknim izdelkom za 10 do 20 odstotkov.

Razširjajte Domovino!

GENERAL DJENJIKIN IN KOZAKI.

LDU Lyon, 18. febr. (Brezžično.) Iz glavnega stana generala Djenjikina se poroča: Med generalom Djenjikinom in zemstvom Kozakov se je dosegel sporazum, v zmislu katerega je general Djenjikin priznan za vrhovnega poglavarja Rusije. Do sklicanja ustavotvorne ruske skupščine bo imel v svojih rokah vso oblast, tako civilno kakor vojaško. V tem času bo zboroval začasen južnoruski parlament. Djenjikin bo imel pravico pogojnega veta napram sklepom tega parlamenta ter pravico, da imenuje predsednika ministrskega sveta, ki bo izbral sam ostale člane

kabineta, razen vojnega ministra in ministra za notranjo. Ministri bodo odgovorni začasnemu južnoruskemu parlamentu.

WILSON IN ZAVEZNIKI.

LDU Dunaj, 19. febr. (ČTU) „Neue Freie Presse“ poroča iz Washingtona: V vladnih krogih se poudarja možnost, da bodo Zedinjene države ustavile pomožno akcijo za Evropo, ako se bodo v mirovni pogodbi glede reškega vprašanja izvršile kake izpremembe. — Iz službenih krogov javljajo, da Wilsonovo sporočilo zaveznikom ne grozi, vendar pa izjavlja, da mora Amerika predloge ministrskih predsednikov odklanjati.

LDU Lyon, 19. febr. (Brezžično.) Kakor poročajo francoski listi, so pred odhodom Mileranda v Pariz bili člani vrhovnega sveta že na tem, da odpošljejo svoj odgovor na Wilsonovo noto v Washington. V ponedeljek pa so se premislili in so smatrali za potrebno, pregledati še enkrat besedilo odgovora. Odpošiljatev odgovora se je torej začasno odgodila.

OROPANA IZDAJALCEVA SOPROGA.

LDU Bakar, 19. febr. Kakor je znano, se nahajata na Reki dr. Vladimír Sachs in dr. Ivica Frank. Nastanila sta se v hiši nekega reškega trgovca Jugoslavoana, dočim je bil ta odsoten. V stanovanje so napeljali telefon. Hrano dobivata omenjena iz častniške kuhinje. Iz hiše zahajata redko. V torek ob devetih se je vračala soproga dr. Sachs domov. Predno stopi v hišo, se ji približa eleganten mladenič in jo uljudno zaprosi, da bi mu dala pojasnilo o neki gospe, ki bi imela stanovati v tej hiši. Dokler mu je ona tolmačila, da je tujka in da te gospe ne pozna, ji neznanec nenadoma iztrga iz rok torbico in izgine. Dosedaj tega človeka niso našli. Iz verodostojnega vira se doznava, da je bilo v torbici 200.000 nezigosanih kron, 16.900 švickarskih frankov, ček na 390.000 kron in ček na 150.000 ruskih rubljev. (Kakor je znano, sta dr. Frank in dr. Sachs voditelja hrvatskih izdajalcev in sta prišla na Reko zato, da bi skupaj z d'Annunzijem delala proti Jugoslaviji. Napadalec je vse to dobro vedel in si je mislil, da taki izdajalci niso brez denarja; kakor se vidi, se napadalec ni zmotil. Op. ur.)

Tiskovna zadruga v Ljubljani

priporoča sledeče knjige in časopise:

- Dostojevskij: Besi. Roman v dveh knjigah. Broš. 30 K, vez. 40 K, poštnina 1-40 K.
Goncourt: Dekle Eliza. Roman. Broš. 8-50 K, vez. 11 K, pošt. 70 v.
Jos. Jurčič: Zbrani spisi. I. sv. Uredil dr. Prijatelj. Broš. 15 K, poštnina 1-20 K.
Stritarjeva Antologija. Uredil dr. Prijatelj. Broš. 16 K, vez. 20 K, pošt. 1-20 K.
Cvetko Golar: Rožni grm. Broš. 6 K, vez. 9 K, pošt. 70 v.
Fran Milčinski: Televaj Mataj. Pravljice. Vez. 10 K, pošt. 1 K.
A. Sič: O slov. narodnih nošah. K 3-50, pošt. 50 v.
A. Melik: Zgodovina Srbov, Hrvatov in Slovencev. I. del K 12, pošt. 80 v.
Dr. Al. Zalokar: O ljudskem zdravju. Broš. 4 K, p. 70 v.
Dr. B. Deré: Dojenček, njega ne-ovanje in prehrana. Broš. 4 K, pošt. 70 v.
Dr. J. Demšar: Spolne bolezni. Broš. 6 K, pošt. 70 v.
Ljubljanski Zvon. Izhaja vsak mesec in prinaša povesti, pesmi in razne članke. Celoletna naročnina znaša 70 K.

Knjige in Ljub. Zvon se naročajo pri Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Sodna ulica 6.

Primešaj „MASTIN“ krmi.

Če živina krmo lažje in do zadnjega pribavi in popolnoma izkoristi, da se na koncu nič ne izgubi, če se dvigne alut do žretnja, potem se pospešuje redilnost, vsled tega težka živina, mast, meso, jajca, mleko. To se doseže, ako primešamo krmi enkrat na teden pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmilo, pa se primeša dvakrat na teden. Prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavih v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prašiča ali vola. Glasom oblastvenega dovoljenja sme Mastin prodajati vsak trgovec in konsumna društva. Ako se pri vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem naj se naroči po poštni dopisnici v izdelovalnici Mastina, to je

lekarnar Trnkóczy v Ljubljani

5 zavojev (paketov) Mastina za 20-50 K poštnine prosto na dom. Od tam se pošlje Mastin s prvo pošto na vse kraje sveta.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica šte. 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuj.

Delniška glavnica in rezerva okrog **K 50,000.000** —
Telefon št. 261.

Sprejema
vloge na knjižice in tekoči račun
proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev,
= valut in dovoljuje vsakovrstne kredite. =
Brzjavni naslov: „Banka“.

Delniška glavnica
K 30,000.000

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerva: okrog
K 10,000.000

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metković, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zadar, ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd.
Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in in-emska mesta.

Daje predujme: na vrednostne papirje in na blago ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovsko kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Brzjavni naslov: **Jadranska.**

Telefon št. 257.